

Προς την κ. Ανακρίτρια 18^{ου} Τμήματος Πλημμελειοδικών Αθηνών

Απολογητικό υπόμνημα

Της Σωτηρίας Πισπιρίγκου του Ανδρέα, κατοίκου Πατρών
(Μπιζανίου 27^Α) και ήδη προσωρινά κρατούμενης στο Κατάστημα
Κράτησης Γυναικών Κορυδαλλού.

Αθήνα, 25^η Ιουλίου 2022

Επί της συμπληρωματικής κατηγορίας που μου απευθύνετε λαμβάνω την τιμή να σας γνωστοποιήσω τα ακόλουθα :

Αρνούμαι στο σύνολό της την αόριστη κατηγορία που μου αποδίδετε. Από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει η παραμικρή ένδειξη ή υποψία τέλεσης της αποδιδόμενης απόπειρας σε βάρος του ίδιου μου του παιδιού. Από το κατηγορητήριο η πράξη μου αποδίδεται κατά ελεύθερη εκτίμηση, χωρίς καμία ειδικότερη περιγραφή, χωρίς την απαιτούμενη αναλυτική και εξειδικευμένη διατύπωση των πραγματικών περιστατικών που την συνιστούν, αποδίδεται δε απλά και μόνον ως μία σκέψη ή ως μία πιθανότητα. Το περιστατικό που εξετάζετε έχει λάβει χώρα σε μία περίοδο που το παιδί μου είχε πλήρη επικοινωνία με το περιβάλλον και, εάν είχε κάνει οποιοσδήποτε κάποια εχθρική ενέργεια εναντίον του, είναι σίγουρο ότι θα το είχε αναφέρει. Τις ενοχλήσεις και τα συμπτώματα που ένιωθε τα περιέγραψε επανειλημμένα η ίδια η Τζωρτζίνα μου στους γιατρούς. Σημειωτέον δε ότι κατά την εισαγωγή του παιδιού μου στο Καραμανδάνειο ελήφθη δείγμα αίματος και έγινε πλήρης τοξικολογικός έλεγχος, το αποτέλεσμα του οποίου έχει ήδη συμπεριληφθεί στην δικογραφία και είναι

απολύτως αρνητικό για οποιαδήποτε φαρμακευτική ή τοξική ουσία. Σημειωτέον περαιτέρω ότι, από την τελευταία προσαγωγή μου ενώπιόν Σας και την επιβολή της – καταστροφικής για εμένα – προσωρινής κράτησης, τα δεδομένα σχετικά με την ευρεθείσα κεταμίνη στο μεταθανάτιο αίμα του παιδιού μου έχουν ελαφρώς μεταβληθεί. Συγκεκριμένα, τελικά, στο Νοσοκομείο Παίδων «Π.&Α. Κυριακού» η κεταμίνη δεν ήταν μία παντελώς άγνωστη και μη διαθέσιμη ουσία, όπως διατείνονταν αρχικά οι υπεύθυνοι, αλλά ήταν μία ουσία η οποία χορηγείτο από την ΜΕΘ και μάλιστα υπήρχε μέσα στο τσαντάκι των νοσηλευτών που έσπευσαν για να κάνουν ΚΑΡΠΑ στην Τζωρτζίνα μου την 29-1-2022, ημέρα του θανάτου της, όπως προκύπτει από το σχετικό έγγραφο του νοσοκομείου. Βέβαια, έχετε ήδη απορρίψει το αίτημά μου για προσδιορισμό της συνολικής πραγματικής ποσότητας κεταμίνης που βρέθηκε στο παιδί μου και έτσι δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα γνωστό εάν η ποσότητα κεταμίνης που στοίχισε την ζωή στο παιδί μου ήταν ίση, μεγαλύτερη ή μικρότερη από αυτήν που έφεραν μαζί τους, κατά τον επίδικο τόπο και χρόνο, οι νοσηλευτές της ΜΕΘ του Νοσοκομείου. Ταυτόχρονα, μου στερήσατε και το δικαίωμα να αναλάβω με δικές μου φροντίδες την επανεξέταση του μεταθανάτιου δείγματος αίματος του παιδιού μου, απορρίπτοντας το σχετικό αίτημά μου με την αιτιολογία ότι το εργαστήριο που είχα προτείνει είχε πλημμυρίσει και, όταν απέδειξα ότι το εργαστήριο είχε εγγράφως δεχθεί την εξέταση του δείγματος και ήταν όντως σε πλήρη λειτουργία, τότε το επιληφθέν Δικαστικό Συμβούλιο απέρριψε εκ νέου το σχετικό αίτημά μου με την (νέα) αιτιολογία ότι τελικά δεν είχε διασωθεί αρκετή ποσότητα αντιδείγματος αίματος. Σχετικά με την αποδιδόμενη (συμπληρωματική) κατηγορία σας παραθέτω τα γεγονότα του Καραμανδανείου Νοσοκομείου με

χρονική σειρά, τα οποία έχουν ως εξής : Το βράδυ της 7^{ης} προς 8^η Απριλίου 2021 εγώ και η Τζωρτζίνα μου κοιμηθήκαμε στο σπίτι της μητέρας μου στον Αλισσό Αχαΐας. Στο ίδιο σπίτι εκείνη την νύχτα διανυκτέρευσαν η μητέρα μου, ο πατριός μου και η αδελφή μου Δήμητρα. Εγώ και η Τζωρτζίνα μου κοιμηθήκαμε στο ένα υπνοδωμάτιο, ενώ η αδελφή μου Δήμητρα κοιμήθηκε στον καναπέ του σαλονιού, απ'όπου φαινόταν το δωμάτιό μας γιατί είχαμε ανοιχτή την πόρτα. Στις 06:00 με 06:30 περίπου το πρωί της 8^{ης} Απριλίου και ενώ κοιμόμουν δίπλα στην Τζωρτζίνα διαπίστωσα ότι το παιδί μου άρχισε να τρέμει και ξύπνησα για να δω τι συμβαίνει. Την σκούνησα για να ξυπνήσει φοβούμενη ότι έβλεπε εφιάλτη και μου είπε ότι δεν κατάλαβε κάτι, την φίλησα, της χάιδεψα τα μαλλιά και ξανακοιμήθηκε. Στα επόμενα δέκα λεπτά έκανε την ίδια αντίδραση και ξύπνησε από μόνη της και με ρώτησε «μαμά, τι έπαθα;», «γιατί τρέμω;». Εγώ την ρώτησα αν είδε κάποιον εφιάλτη και μου απάντησε ότι είχε δει στο όνειρό της τον μπαμπά της να μου φωνάζει. Μου ζήτησε να ξυπνήσω την Δήμητρα και είπε στην Δήμητρα ότι πονάει η κοιλιά της και η πλάτη της «σαν να έχει βόμβα» και έδειχνε την αριστερή πλευρά της πλατούλας της. Στην συνέχεια, ενώ ήταν η Δήμητρα μαζί της, ξύπνησα την μητέρα και τον πατριό μου για να ηρεμήσουν την μικρή, γιατί επέμενε ότι θέλει να πάει στον γιατρό. Προσπαθήσαμε όλοι μαζί να την ηρεμήσουμε και να την αποτρέψουμε, όμως το παιδί επέμενε. Για τον λόγο αυτό αποφασίσαμε να την πάμε στο εφημερεύον νοσοκομείο που εκείνη την ημέρα ήταν το Καραμανδάνειο. Στο Καραμανδάνειο νοσοκομείο μεταβήκαμε, μαζί με τον πατριό μου και την αδελφή μου, γύρω στις 8 η ώρα το πρωί. Εκεί ενημέρωσα τηλεφωνικά τον πατέρα του παιδιού Εμμανουήλ Δασκαλάκη ο οποίος και προσήλθε συνοδευόμενος από τον σύντροφο της μητέρας του

Ανδρέα Αθανασόπουλο, όσο εγώ ήμουν στα εξωτερικά ιατρεία του νοσοκομείου. Η μικρή εξετάστηκε στα εξωτερικά ιατρεία από τους ιατρούς του νοσοκομείου και αποφασίστηκε η εισαγωγή της. Την 8^η Απριλίου η Τζωρτζίνα μου έκανε όλες τις απαραίτητες εξετάσεις, χωρίς να προκύψει κάποιο αποτέλεσμα και χωρίς να έχει καμία απολύτως ενόχληση. Όλη την ημέρα ήμουν διαρκώς μαζί της. Την επομένη ημέρα, 9-4-2021, πρωινές ώρες ενημερώθηκα από τους γιατρούς του νοσοκομείου ότι θα έδιναν εξιτήριο στο παιδί μου. Πρίν προλάβουμε καλά-καλά να ετοιμαστούμε η Τζωρτζίνα μου έκανε εμετό και εγώ τους ενημέρωσα σχετικά και εκδήλωσα την ανησυχία μου για τον λόγο ότι δεν είχε διαγνωστεί το πρόβλημα υγείας που είχε το παιδί μου και δεν ήξερα τι θα έκανα σε περίπτωση που συνέβαινε ανάλογο επεισόδιο στο σπίτι. Τότε οι γιατροί αποφάσισαν την παραμονή του παιδιού μου στο νοσοκομείο ώστε να συνεχιστεί η παρακολούθησή του. Μετά από λίγο, γύρω στις 2 η ώρα το μεσημέρι, το παιδί μου ξύπνησε με βήχα, τάση προς εμετό και δυσκολία στην αναπνοή, λέγοντάς μου ότι πονάει η κοιλιά της. Ειδοποιήθηκαν οι γιατροί και τα συμπτώματα αυτά μεταφέρθηκαν σε αυτούς με περιγραφή που έγινε από το ίδιο το παιδί, ενώ τα είδαν και με τα μάτια τους κατά την εξέταση που ακολούθησε. Στις 14:33, σύμφωνα με τον ιατρικό φάκελο του παιδιού μου που περιλαμβάνεται στην δικογραφία, πραγματοποιήθηκε αιμοδιάγραμμα που έδειξε ανεβασμένα τα λευκά αιμοσφαίρια του παιδιού μου (με ένδειξη 10.900, όταν η φυσιολογική τιμή αναφερόταν στις 3.600-10.000). Στις 6 η ώρα το απόγευμα το παιδί μου παρουσίασε νέο επεισόδιο με τα ίδια συμπτώματα και ειδοποίησα πάλι αμέσως σχετικά τους γιατρούς του νοσοκομείου. Στις 3 τα ξημερώματα της νύχτας της 9^{ης} προς 10^η Απριλίου 2021 το παιδί ξύπνησε με τα ίδια συμπτώματα και με

πολύ έντονο βήχα, από τον οποίο ξύπνησα, ειδοποίησα άμεσα τους γιατρούς, ενώ έκανε και έναν εμετό, στον οποίο έβγαλε κίτρινα υγρά, γεγονός που είδαν και οι γιατροί που έσπευσαν στο δωμάτιο. Στις 10 Απριλίου το πρωί το παιδί μου ανέβασε πυρετό, της χορηγήθηκε αντιπυρετικό και στην συνέχεια έκανε υπέρηχο κοιλίας, από τον οποίο με ενημέρωσαν ότι προέκυψε μία γαστρεντερίτιδα, ενώ πολύ μετά, από τον ιατρικό φάκελο του παιδιού, είδα ότι η συγκεκριμένη εξέταση είχε δείξει «πολλαπλούς διογκωμένους μεσεντέριους λεμφαδένες». Σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχαν με τον πατέρα της μικρής, όπως έμαθα από τον ίδιο, τον ενημέρωσαν και εκείνον για την διάγνωση της γαστρεντερίτιδας. Στις 11 το βράδυ της ίδιας ημέρας το παιδί μου ξύπνησε με βήχα, τάση προς εμετό και πάλι πόνο στην κοιλιά. Την ίδια ώρα οι γιατροί μίλησαν με το παιδί, το ρώτησαν τι αισθάνεται και τους είπε ότι «πονούσε η κοιλιά της». Ταυτόχρονα, την συγκεκριμένη ώρα ξεκίνησε η πτώση του οξυγόνου και της τοποθετήθηκε μάσκα, ενώ οι γιατροί κατέγραψαν ταχύπνοια. Στο συγκεκριμένο περιστατικό ήταν μπροστά και ο σύζυγός μου και πατέρας του παιδιού Μάνος Δασκαλάκης, ο οποίος είχε ειδοποιηθεί και ήταν παρών και τα είδε όλα με τα μάτια του. Το ίδιο βράδυ έγινε εξέταση θώρακος στο παιδί και μας είπαν ότι αρχίζει να εμφανίζει συμπτώματα βρογχοπνευμονίας. Την νύχτα της 10^{ης} προς 11^η Απριλίου 2021, γύρω στις 3 η ώρα, το παιδί μου ανέβασε πάλι πυρετό, ο οποίος σταδιακά υποχώρησε. Θα ήθελα να αναφέρω ότι κάποιες στιγμές στην διάρκεια της νοσηλείας της παρατηρούσα στο μηχάνημα ότι οι σφύξεις του παιδιού ήταν ανεβασμένες και όταν το ανέφερα στους γιατρούς του νοσοκομείου μου είχαν πεί «μην δίνετε και πολλή σημασία, είναι παλιά τα μηχανήματα». Το πρωί της 11^{ης} Απριλίου εγώ έφυγα από το

νοσοκομείο για να πάω λίγο στο σπίτι, μετά από σχετική προτροπή του Μάνου, καθώς από την 8^η Απριλίου, που είχε γίνει η εισαγωγή της, ήμουν διαρκώς στο πλευρά του παιδιού μου. Απ'ότι μου είπε ο Μάνος, το πρωί της 11^{ης} Απριλίου το παιδί εξακολουθούσε να παραπονείται για πόνους στην κοιλιά της και ενημέρωσε σχετικά τους γιατρούς του νοσοκομείου. Την ίδια ημέρα, όπως πληροφορήθηκα αργότερα από τον ιατρικό φάκελο του παιδιού μου, σε νέες αιματολογικές εξετάσεις που έγιναν μέσα στο νοσοκομείο, και το αποτέλεσμά τους περιλαμβάνεται στην δικογραφία, με ημερομηνία 11/4/2021 και ώρα 01:03, το παιδί μου είχε 27.100 λευκά αιμοσφαίρια, την στιγμή που οι φυσιολογικές τιμές είναι 3.600 το ελάχιστο έως 10.000 το μέγιστο. Γύρω στις 3 το μεσημέρι επέστρεψα εγώ στο νοσοκομείο και έφυγε ο Μάνος, για να ξεκουραστεί και να επιστρέψει πάλι το βράδυ. Γύρω στις 7 το απόγευμα και ενώ μιλούσα στο τηλέφωνο με κάποια φίλη μου και η Τζωρτζίνα μου κοιμόταν, άκουσα πάλι τον ήχο από το οξύμετρο, πράγμα που έδειχνε πτώση των σφύξεων και του οξυγόνου του παιδιού. Σηκώθηκα από την καρέκλα που καθόμουν για να πάω προς την πόρτα και άρχισα να χτυπάω το κουδούνι για να ειδοποιηθούν οι νοσηλεύτριες, κουδούνι το οποίο βρισκόταν ακριβώς δίπλα από την πόρτα του δωματίου. Τότε είδα την Τζωρτζίνα μου να ανασηκώνεται από το κρεβάτι και να πέφτει προς τα πίσω βγάζοντας έναν ήχο. Το δωμάτιο του νοσοκομείου είχε ένα κρεβάτι στο οποίο ήταν ξαπλωμένη η Τζωρτζίνα μου, δίπλα σε αυτό ένα κρεβάτι κενό, και στην μία πλευρά ένα δεύτερο δωμάτιο, όπου νοσηλευόταν ένα άλλο παιδάκι και μαζί του βρισκόταν η μητέρα του. Η είσοδος και η έξοδος από το άλλο δωμάτιο γινόταν μέσα από το δωμάτιο στο οποίο βρισκόμασταν μαζί με την Τζωρτζίνα, οπότε η πόρτα του άλλου δωματίου

μπορούσε να ανοίξει ανά πάσα στιγμή και να εισέλθει οποιοσδήποτε στον χώρο. Εκείνη την ώρα άνοιξε η πόρτα του συγκεκριμένου δωματίου και εγώ τους είπα «μπείτε μέσα γιατί το παιδί μου κάτι έπαθε». Στην συνέχεια, άνοιξα την πόρτα του δωματίου και βγήκα έξω όπου και είδα μία νοσοκόμα να έρχεται προς το δωμάτιο και της είπα «ελάτε, το παιδί μου κάτι έπαθε». Στην συνέχεια, μπήκαμε μαζί μέσα στο δωμάτιο και η ίδια η νοσηλεύτρια κάλεσε τους γιατρούς που ήρθαν αμέσως. Αφού με ρωτήσανε τι έπαθε, μου ζήτησαν να βγώ αμέσως από το δωμάτιο και εγώ περίμενα έξω στον διάδρομο και άμεσα κάλεσα στο τηλέφωνο τον Μάνο και τους δικούς μου. Ο Μάνος έφτασε αμέσως και στην συνέχεια, είδαμε τον γιατρό αναισθησιολόγο κ. Χασαπόπουλο να μπαίνει στο δωμάτιο της μικρής. Στα εφιαλτικά λεπτά που ακολούθησαν βλέπαμε κόσμο να μπαίνει και να βγαίνει στο δωμάτιο, χωρίς κανείς να μας λέει τίποτα. Μετά από αρκετή ώρα ακούσαμε φωνές και χειροκροτήματα. Τότε βγήκε μία γιατρός κλαίγοντας και μας είπε ότι η Τζωρτζίνα είχε υποστεί ανακοπή αλλά κατάφεραν να την επαναφέρουν και έπρεπε να μεταφερθεί στην ΜΕΘ του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου του Ρίου. Η Τζωρτζίνα μεταφέρθηκε με το ΕΚΑΒ στο Ρίο με την συνοδεία του κ. Χασαπόπουλου, ενώ πίσω από το ασθενοφόρο ακολουθούσε πομπή αυτοκινήτων, στο ένα αυτοκίνητο εγώ μαζί με τον Μάνο και στα άλλα όλοι οι συγγενείς μας. Θα ήθελα να σημειώσω ότι στο ιστορούμενο περιστατικό δεν υπήρξε ποτέ απομάκρυνση ή αποσύνδεση με οποιονδήποτε τρόπο του οξυμέτρου του παιδιού μου. Σύμφωνα με την κατάθεση της μάρτυρος-ιατρού που έσπευσε στο δωμάτιο της Τζωρτζίνας μου (Δημητροπούλου), κατά την είσοδο των γιατρών στο δωμάτιο το παλμικό οξύμετρο του παιδιού σφύριζε, γεγονός που αποδεικνύει ότι αυτό ήταν κανονικά

συνδεδεμένο, ενώ η ειδοποίησή τους από μέρους μου ήταν άμεση. Τέλος, σε σχέση με την υποτιθέμενη εναντίωσή μου στην χορήγηση εξιτηρίου στο παιδί μου την 9^η Απριλίου 2021, έχω να σας αναφέρω ότι κατά τον χρόνο που εξεταζόταν η χορήγηση εξιτηρίου στο παιδί, η Τζωρτζίνα μου έκανε εμετό και εγώ ειδοποίησα τους γιατρούς του νοσοκομείου για να τους ενημερώσω σχετικά και να εκφράσω την ανησυχία μου, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τους ίδιους τους γιατρούς του Καραμανδανείου. Στην συνέχεια, και αφού αυτοί εξέτασαν το παιδί μου, αποφάσισαν ΟΙ ΙΔΙΟΙ την συνέχιση της νοσηλείας του. Κατά την συγκεκριμένη ημέρα, το ίδιο το παιδί μου είχε αναφέρει και είχε περιγράψει αναλυτικά στους γιατρούς τις ενοχλήσεις τις οποίες είχε και παραπονείτο ότι είχε έντονο πόνο στην κοιλιά. Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω σας επαναλαμβάνω το προφανές, ότι δηλαδή αρνούμαι στο σύνολό της την αποδιδόμενη κατηγορία.

Η απολογούμενη

ΕΚΘΕΣΗ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ

Εγχειρίστηκε σήμερα 25.17.2022 ενάτιον
τ.πλ. Ανακρίτρια του 18^{ου} τακτικού τμήματος
και της Γραμματέως, το παρόν έγγραφο
από τον αστυνομικό οπισθητικό ΣΤ^η 1^η α
βεβαίωσε και προφορικά το περιεχόμενό του
Η. ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Η ΕΓΧΕΙΡΙΣΤΑΣ

